

חונה בדומיה. העובדים העמידו את הבודלורים במיגרש, מצידו השני של הכביש, מול הבניין החדש של ראש-הממשלה, בירושלים המזרחית. שם הם ממתינים לשעת כושר, כדי לחזור ולנסות ולקבור את עזיו של אב־טהה. לפי החוק אין להם רשות להיכנס לשיח.

מיפילצת הפלדה

מה שהם רוצים. ניסינו להתנגד ואז הבינו או מישרה. המישרה עצרה את כור לנו, ובזמן שהיינו בתחנה, השלימו כאן את התקנת הגדר.

כל הזמן שולחים אלינו שליחים ומאיימים עלינו שיהיו לנו צרות אם לא נסכים לעזוב. הם לא מבינים שאין לנו מקום אחר ללכת אליו. זה ביתנו, ובו נישאר בטוב וברע. אם מנחם בגין רוצה לר" בור לכאן, למה הוא צריך לסלק אותנו? פרשת הנסיון להפקיע אדמות סביב הלישכה החדשה של ראש-הממשלה, בשכונת שיח ג'ראח, מצטרפת לשורה של מעשי-גנבלה ומחדלים הקשורים בהעברת הלישכה למזרח-ירושלים. ראש-הממשלה מנחם בגין ידע, עד כמה רגישים בעולם להעברת הלישכה. הוא איים פעמים אחי דות, אולם כשגלחץ על-ידי האמריקאים, הודיע על ההעברה הקרובה של הלישכה, כאותו נער הבעוט במיטיבו כשאלה מביטים סים לעזור לו.

לפתע נודע, שעניין ההעברה מתוכנן לשבועות הקרובים. הבניין, שניבנה על-ידי מישרד השיכון, הושלם. אדריכלי ה" בניין הזמינו בחוץ-לארץ אבירי ריהוט ונוחיות, להם ראוי ראש-הממשלה. התיק רה האקוסטית המיוצרת בארץ, והמיוצאת לחוץ-לארץ, לא היתה די טובה בשביל בנין. הוא דרש שייבאו תיקרה אקוסטית מארצות-הברית דווקא.

הריהוט אמנם הוזמן בארץ, אך שטיחי כותל, המפארים את הגדולים שבבניינים ובמוסיואונים שבעולם, לא היו לטעמם של השניים שהיו אחראים על ריהוט הלישכה: רעית ראש-הממשלה, עליוה בנין, ומנכ"ל מישרדו, מתי שמואלביץ. מאי-טליה הוזמנו שטיחים מקיר לקיר. ההר צאה הכספית של התיקרות האקוסטיות ועל השטיחים הסתכמה בכארבעה מילי-יון לירות כחול-לבן.

בבניין הוצב שוטר. למרות שאיש עדיין לא משתמש אפילו באחת מקומות הבניין הגדול, אסור להיכנס לאתר הבנייה. הקר מה שבה יישב, כמתוכנן, ראש-הממשלה, אם אמנם יעבור לשם. חסומה לחלוטין בפני מבקרים.

מדינות שונות איימו להוריד את שגי רירויותיהם מירושלים לשפלה, אם אכן יעביר בנין את לישיכתו לשיח ג'ראח. שרי החוץ, יצחק שמיר, ידידו של ראש-הממשלה, לא הסכים לתמוך בפה מלא בהעברת הלישכה. הקרובים לשמיר גם שמ עו אותו מביע הסתייגות מההעברה. שגרירים, בניניהם שגריר ארצות-הברית ב"ש ראל, הודיעו כי כף רגלם לא תידרוך בלישיכת ראש-הממשלה אם זו תעבור לעיר-המזרחית. שכניו העתידים של בנין, סלאח אב־טהה ומייסאד אב־טהה, זוערים קים על שליחיו של ראש-הממשלה שורדים אותם לאור היום, ומנסים לנשל אותם מעל אדמתם ומביתם — אך בנין בשלו. הוא יעבור לעיר המזרחית וי" כיה לכל העולם" שכוחו במותניו.

גדר הביטחון

שמועדת להגן על בניין ראש-הממשלה החדש עדיין לא הושלמה. בתחנה מצביע סאלח-עלי אב־טהה על יתדות הברזל שכבר הועמדו. בני-מישפחתו של אב־טהה מנעו הצבת יתדות על המיגרש.

לנו אדמה אחרת בסביבה אם נעזוב כאן. הם איימו שיבנו בכל השטח מסביבנו. עד שלא יהיה לנו מאיפה להיכנס ולצאת. הם אמרו, שנאלץ לעוף כמו ציפורים. "לפני חודש הם הקימו גדר מסביב לבנין. הם הציבו אותה ממש על המחסן שזומד בחצר שלנו. ביקשנו שתם שישמנו אותה באמצע השטח שבין שני הבתים. אבל הם רק צעקו עלינו לשתק, ועשו

אב־טהה. "אנחנו מוכנים להילחם נגדם עד המוות. האדמה בשבילי היא כמו בן. אנחנו חיים ממנה. נוסף לפירות אנחנו מגדלים כאן גם ירקות. זה מפרנס אותנו בכבוד. אבל לא רק בגלל הפרנסה אנחנו לא נוותר על האדמה שלנו. יותר מהכל זה בגלל המסורת. הסבא של סבי עיבד את האדמה הזאת. איך אני יכול למסור אותה היום? אם מנחם בגין רוצה להיות שכן שלי — תפאדל! אבל את האדמה הוא לא יצליח לקחת. כל עוד אני חי!" מצידו השני של הבניין המיועד לראש-הממשלה, ניצב ביתם של קרובי מישפחה של אב־טהה. גם אצלם התעוררה בעייה דומה. "הבית הזה שייך לנו מאז 1487", סיפרה האם, מייסאד אב־טהה. "קנינו אותו בכסף מלא אחרי שהיהודים גירשו אותנו מליפתה". היום רוצים לגרש אר-תנו שוב.

"אנחנו כאן 14 נפשות. שמתגוררות בשלושה חדרים. היו לנו חיים שקטים עד שהתחילו לבנות את הבניין, ממש על הגבול של החצר שלנו. תיכף בהתחלה באו בולדורים והרסו לנו את הקיר של המח-סן שלנו. הם הבטיחו לבנות אותו מחדש, אחרי חודשיים, אבל עד היום לא קיימו את ההבטחה.

"כתוצאה מהזעזועים של הבודלורים, נסדק גם קיר אחר ובאר המים שלנו נהרסה מבפנים. כל המים חילחלו באדמה. העירייה נתנה לנו רשות להתחבר לרשת הביוב של הבניין החדש, אבל הנציגים של הממשלה סירבו. "לפני שלוש שנים באו אלינו והציעו לנו כסף, כדי שנעזוב את הבית. סירבנו. אמרנו שלבית שלנו אין מחיר. הם

(המשך ממעמד 33)
הממשלה נמנעת עד כה מפנייה לבית המישפט, כדי לתבוע את השטח, בהתאם לצו שהוצא ב-68'. היה ברור כי פנייה כזו תקבל אופי פוליטי מובהק. על רקע הודעתו ההפגנתית של ראש-הממשלה, כי הוא מעביר את לישיכתו לעיר המזרחית. במישפט כזה, אב־טהה היה יכול להעלות באמצעות פרקליטו, עורך-הדין אליאס חורי, טענות שונות נגד ההפקעה. חורי הצליח בזמנו, יחד עם עורך-הדין אמנון זיכרוני, להוציא את הצו לפירוק התנחלות אילון-מורה. הסיכון שהפרשה תחזור על עצמה גם במקרה זה, ותשים ללעג את צעדו של ראש-הממשלה, הרתיע את הממשלה מלפנות לבית-המישפט. תחת זאת העדיפה הממשלה להשתמש בבודלורים — כדי ליצור עובדות בשטח. הנסיון הראשון נערך כבר לפני שלוש שנים. אז, כשהוקם הבניין, נכנסו הטרקטורים למיגרש ועקרו 40 עצי-פרי. הם ניצלו את העובדה שאב־טהה שהה באותו זמן בירדן, ולא היה יכול להתנגד למעשה. כשחזר, פנה אב־טהה לעורך-הדין

סדק

בקיר הבית מראה מייסאד אב־טהה, הסדק נוצר כתוצאה מעבודת הבודלורים, שיירשו את השטח מסביב ללישיכתו של ראש-הממשלה.

יצחק טוויק, וזה פתח במשא-ומתן עם נציגי הממשלה. כסיכום שנערך אז התייבב אב־טהה לאפשר מעבר משאיות וטרקטורים דרך השטח שלו. אל הבניין ההולך וניבנה, המדינה התחייבה מצידה לפצותו על הנוקש שנגרם מעקירת העצים, ולבנות חומת בטון מסביב למיגרש שלו, אחרי שתושלם הקמת הבניין. והוא קיבל מיסמך רשמי המבטיח את בניית החומה. לא רק שהממשלה לא עמדה בהבטחתה להקים את החומה, אלא שכיום היא מנסה לעקור את עצי-הפרי ולהשתלט סר-פית על המיגרש. "אין להם סמכות לעשות זאת", טוען עורך-הדין חורי. "הם יכו לים להיכנס לשטח רק עם צו העברת החוקה של בית-המישפט מחוץ. בלעדי צו זה, זאת עבירה על החוק. הסבירתי זאת לנציגי הממשלה, כשהזעקתי לשטח לעצור את הבודלורים.

"אני עצמי לא מתכוון לפנות לבית המישפט. אם המדינה רוצה, היא יכולה לבקש את הצו. במקרה כזה אשמיע לפני בית-המישפט את הטענות לטובת הלקוח שלי. כרגע אני דואג להבטיח שלא יעקרו את העצים בניגוד לחוק."

לא, נוותר!"

שבוע שעבר הצליח חורי לעצור את הבודלורים, לא במעט בזכות בני-מישפחת אב־טהה, שהתייצבו בגופם מול המכונות. אולם הבודלורים לא הסתלקו. נהגיהם החנו אותם במיגרש, מצידו ה-שני של הכביש. שם הם ממתינים לשעת-כושר. "לא ניתן להם הזדמנות", אומר